veebruar 2011

KOOSOLEK

Järvamaa Kogukonnaleht

Sinimustvalge sünnipäev.

Alo Aasmaa

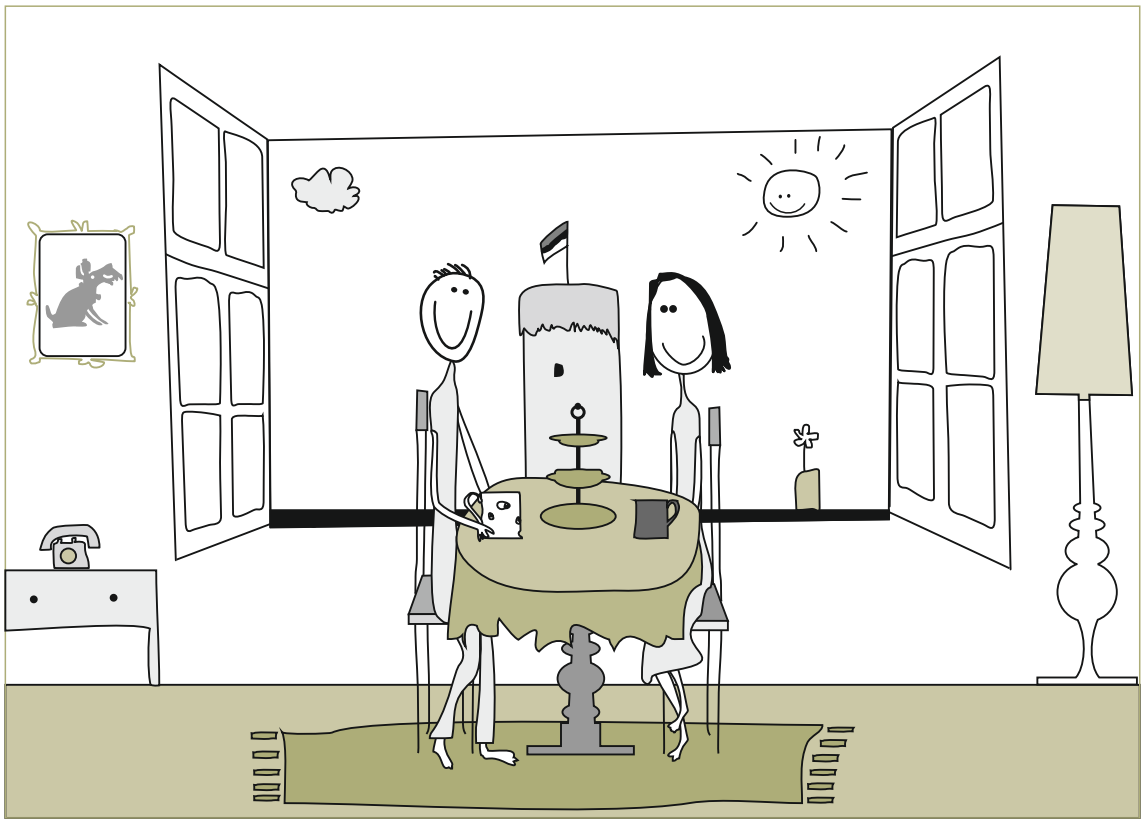

24. veebruaril tähistab Eesti Vabariik oma 93. sünnipäeva. Paide linnal oli 93 aastat tagasi teatavasti iseseisvuse väljakuulutamisel mängida ka oma roll, sest Paide oli üks vähestest paikadest Eestis, kus loeti ette iseseisvusele aluse pannud „Manifest kõigile Eestimaa rahvastele“.

Sünnipäeval on ikka kombeks sünnipäevalast meeles pidada ning paidelastel on hea võimalus oma riiki ja otseloomulikult ka üksteist selle ilusa ja tähtsa päeva puhul õnnitleda 24. veebruari varahommikul, kui Paide keskväljaku lipuväljakul heisatakse pidulikult sinimustvalge rahvuslipp. USA president John F. Kennedy tegi täpselt pool sajandit tagasi üleskutse vaadelda riigi ja rahva rolli ka pisut teise nurga alt ning mitte mõelda ainult, sellele, mida riik saab teha rahva heaks, vaid mida rahvas saaks teha ka riigi heaks.

Keskmine eestlane on oma rahvusliku natuuri tõttu võrdlemisi tagasihoidlik ning ilmselt ei mõtle just väga tihti tänase liigkiire elutempo juures meie riigi ajaloole ja tähtsatele sündmustele, vabariigi aastapäev võiks olla aga just see päev, kus rahvas peab meeles ka oma riiki ja selle iseseisvuse eest seisnud inimesi ning austab teda sünnipäeva puhul näiteks lipuheiskamise ning hümni laulmisega.

Head kaaslinlased, 24. veebruaril on võimalus üheskoos meie riigile õnne soovida. Heisakem varahommikul kodude juures sinimustvalged lipud ning tulgem varahommikul kell 7.30 ka Paide keskväljakule pidulikule lipuheiskamistseremooniale, et üheskoos riigile sünnipäevaks hümni laulda. Meie esivanemad, läbi mitme põlvkonna, valasid iseseisva Eesti nimel higi, pisaraid ning paraku ka verd, hoidkem nende auks lippu kõrgel ja mõelgem noil Eesti riigile ja rahvale tähtsatel hetkedel iseseisvusmanifestis sätestatud põhimõtetele:

Eesti!

Sa seisad lootusrikka tuleviku lävel, kus sa vabalt ja iseseisvalt oma saatust võid määrata ja juhtida! Asu ehitama oma kodu, kus kord ja õigus valitseks, et olla vääriliseks liikmeks kultuurrahvaste peres! Kõik kodumaa pojad ja tütred, ühinegem kui üks mees kodumaa ehitamise pühas töös! Meie esivanemate higi ja veri, mis selle maa eest valatud, nõuab seda, meie järeltulevad põlved kohustavad meid selleks.

Järvamaa vabatahtliku tegevuse koolituspäev.

4. märts 2011 Järvamaa Vabatahtlike Keskuses, Tallinna tn. 11 algusega kell 14:00

2011 a. on Euroopa vabatahtliku tegevuse aasta.

Milline on vabatahtliku tegevuse olukord Eestis?

Mida, kuidas ja miks teevad vabatahtlikud erinevates maakondades?

Kuidas tuua vabatahtliku tegevuse aasta oma maakonda ning edendada kodanikuaktiivsust oma kodukohas?

Euroopa vabatahtliku tegevuse aasta raames kutsume kõiki huvilisi igas maakonnas toimuvale koolituspäevale, et saada:
*ülevaade vabatahtlikust tegevusest ja selle korraldamisest Eestis
*vajalikku infot ja ideid, millal ja kuidas kaasa lüüa vabatahtliku tegevuse aasta Eesti ettevõtmistes (s.h. Euroopa aasta ringreis, vabatahtliku tegevuse konkurss noortele, Teeme Ära talgupäev 2011 jt.)
*praktilisi näpunäiteid ja töövahendeid, kuidas vabatahtlikke paremini kaasata ja innustada kuulda ja jagada kohalike vabatahtlike ja vabatahtlikke kaasavate ühenduste kogemusi ja vajadusi
*erinevate osapooltega arutada ja kavandada, kuidas edendada vabatahtlikku tegevust oma piirkonnas.

Koolituspäevi korraldab Vabatahtliku Tegevuse Arenduskeskus koostöös maakondlike arenduskeskustega.

Toetavad Euroopa Komisjon ja Siseministeerium.

Osalemine on tasuta, oodatud on kõik kel huvi vabatahtliku tegevuse vastu.

Registreerimine ja lisainfo: evta@vabatahtlikud.ee

Vähem on rohkem.

Rainer Eidemiller

Praegu, enne valimisi on põnev vaadata, milliseid tulevikuplaane meile pakutakse. Või kas üldse pakutakse midagi. Nüüd kui suured eesmärgid näivad olevat saavutatud, tundub peasõnum olevat pigem status quo säilitamine. Või siis detailid maksu- või haridussüsteemis. Otsekui me elaks paikaloksunud ühiskonnas, kus midagi enam nagunii eriti toimuma ei hakka.

Pigem elame me siiski ajal, kui aset võivad leida järjekordsed väga suured muutused. Palju suuremad kui küsimus sellest, millal läheb üle "majanduslangus" ning saabub uus tore buum. Õigem oleks tegelikult loota, et seda väidetavat languse lõppu ei näeks niipea ning et uut buumi ei saabuks mitte kunagi.

Jah – tegelikult peaksime olema selge

Õigem oleks tegelikult loota, et seda väidetavat languse lõppu ei näeks niipea ning et uut buumi ei saabuks mitte kunagi.

valiku ees. Kas me tõesti tahame jätkata kõike *business as usual* moel ja jääda SKP-kasvu imetlema või saame aru, et see areng ei ole jätkusuutlik? See kujuteldav kasv eksisteerib ainult tegelikust elust aina rohkem lahku kasvavas *homo economicsi* maailmapildis ja sedagi heal juhul veel ühe inimpõlve jagu ning tulevaste põlvede arvel. See on tore, et EL ja rahvusriigid on aru saanud säästva arengu vältimatusest ning koostanud rida dokumente, mis püüavad seda ka ellu viia, ent meil pole aega lõputult. Pea kõikide eluks vajalike ressursside kiire vähenemine ning samaaegsed muudatused looduskeskkonnas koos demograafilise kasvuga omavad kõik ekspontset iseloomu, mis tähendab et mida aeg edasi, seda suurem on iga samm, mis pöördumatut valikut lähemale toob. Olgem ausad – vana hea tööstusrevolutsiooni alustele tuginev padutarbimisideoloogia on räiges, otseses ning igapäevases vastuolus ainsa jätkusuutliku (kaasaegsemalt öeldes kestliku) suunaga – säästva arengu ja eluviisiga. Mõlema suuna korraga arendamine on üsna mõttetu energiaraiskamine.

Säästva eluviisi lihtsam (samas ka filosoolisemalt kõlav) kokkuvõte võiks olla: "vähem on enam". Praegust ühiskonda võiks võrrelda liigsöömise alla kannatava inimesega. Üks lahendus oleks ilmselt lihtsalt nälga jäämine kui näiteks raha saaks otsa. See on sama kui sunnitud "majanduslangus" ühiskonnas, mil raiskamise tõttu lihtsalt ei suudeta enam toota ja tarbida nagu siiani. Väga ebatervislik lahendus ilmselgelt, mis mingit uut kvaliteeti "vähem on enam" vaimus küll juurde ei too.

Teine lahendus on aga tervislik dieet, mil mitte ei sööda lihtsalt pisut vähem, vaid valitakse mida süüa ning täidetakse vabanenud aeg uue ja kasuliku tegevusega. Seega tõesti "vähem", millega kaasneb "enam" – kvaliteedi mõttes. Sõnapaar "lihtne elu" on saanud iroonilise tähenduse, ent just nn vabatahtlikku lihtsust tuleks võibolla enam püüelda.

See on eluviis, mis väljendub väga erinevates projektides kogu maailmas. Inimene võib lihtsalt otsustada vähem tarbida ning kasutada sellest ülejäävad aega selleks et õppida uusi asju, käia läbi inimestega, teha ise midagi oma kätega, ehitada senisest tarbimiskultuurile omasest individualismist midagi põhimõtteliselt erinevat. Tegemist pole seega ohvriga, munklusega. Asi on tõelistes kvaliteetsetes väärtustes, mida pealesunnitud raha- ja edukultus ei lase vajalikul määral omada. Ja et mitte liiga kõrvalteemasse põigata, siis lühidalt: vähem tarbimine ei too kaasa majanduse kokkulangemist, see õõnestab kõigest meie heaolu ohustavat ületarbimiskultuuri.

Seesaama võib toimida mitte ainult üksikisiku, vaid ka ühiskonna tasemel. Võibolla polegi vaja püüelda pidevale kasvule, mis on võimalik ainult päriseluga mittepuutuvas kaasaegses "majandus"fantaasias, ent on absoluutselt võimatu tegelikus piiratud ressurssidega keskkonnas nagu seda meie planeet on? See on tekitanud inimestes illusiooni, et ebavõrdsusest ülespoole väljaronimiseks on ainus viis kasvatada oma tarbimisvõimekust. Võibolla tuleks selle asemel ehitada kogukonda, kus toimivad inimestevahelised suhted, kus hinnatakse väärtusi, mis neid edendavad ja kus omatakse ühist vastutustunnet?

See kõik eeldab, et inimesed ise võtavad otsustamise enda kätte. Inimesed ise otsustavad, mis on neile vajalik ning mida nad selle jaoks teha tahavad. See ei eelda teadmisi keerulistest ühiskonna- ja majandussüsteemidest ning suuri rahasid, et asjad liikuma hakkaksid ega tingimata ka aktiivset poliitiku-elu. Vaja on lihtsalt, et kusagil saadakse kokku ning pannaks käima ühiseid ettevõtmisi, mis murravad välja oma aja ära elanud hüperindividualistlikust tarbimiskultuurist.

Selleks on näiteks nn *"degrowth"* ehk "mittekasvu" liikumised, mil linnad ja külad relokaliseerivad põllumajandus- ja energiasüsteemid, rajavad kogundlikke ning eraaedu kohaliku tootmise arendamiseks, vähendavad vajadust fossiilsete kütuste järele uute (õigemini vanade) liikumisvahendite suurema kasutusega, teevad ostuvabu päevi või kuid, lähevad ise üle taastuvenergiale, loovad paralleelseid finantssüsteeme mis ei sõltu välismaailma kõikumistest, korraldavad ühiselt töökohti, lapsehoidu, leiutavad elustiile nagu *"compactimine"*, *"freeganism"*, *"woofimine"* või lasevad kasvõi noortel lustida aktsioonidel, mil vabatahtlikud seisavad kaubanduskeskustes kääridega ja plakatitidega, milledel pakutakse võimalust krediitkaarte pooleks lõigata.

Need on vähem ja rohkem radikaalsed näited, ent ühiskonnad ja nende liikmed ongi mitmekesised. Oluline on see, et omaalgatuslik "rohkem on enam" elustiil on praegusest olulisem kestlikum.

Kohaliku kogukonna majandusliku iseseisvuse arendamine ei ole mingi revolutsioon. See ei demagoogitse, et riik on võimetu või mittevajalik. See ei ülbitse väites, et poliitikud on saamatud või ebakompetentsed. See ei ole nii rumal, et pidada end teistest paremaks.

Kogukondlik" ei tähenda mingi uue, senisest kuidagi elitaarsema "sekti" loomist, vaid otse vastupidi – see tähendab kõigi olemasoleva kogukonna osade tähtsustamist.

See ei ole ohtlik. Kogukondlik" ei tähenda mingi uue, senisest kuidagi elitaarsema "sekti" loomist, vaid otse vastupidi – see tähendab kõigi olemasoleva kogukonna osade tähtsustamist. Seda, et lisaks riigile, lisaks poliitikutele ja senisele majandusmõtlemisele on eluõigus ka paralleelselt toimival vabaühiskonnal, mis ei vastanda vaid teeb koostööd. Nii tekib tegelik mitmekesisus, mis on ühetaolisusest elujõulisem ehk kestlikum.

Seepärast tuleks nende valimiste ajal poliitikutelt – nii erakondlastelt kui "vabatmeestelt" küsida: milline on nende visioon kogukondlikust, kestlikust ja kohalikust arengust? Samas mitte ainult küsida ja vastuseid oodata, vaid seda visiooni ka ise arendada ja ellu viia. Paide kogukonnakeskusel on kavas mõned ettevõtmised, mis peaks aitama seda kõike ka sõnadest tegudeni viia.
Jälgige teateid. Ja olge valmis :)

Järvamaa Pärandi Sihtkapital ootab stipendiumitaotlusi!

Valev Väljaots
SA Järvamaa Kogukonnafond
nõukogu esimees

JÄRVAMAA KOGUKONNAFOND

Sihtkapitalile tegi eelmisel aastal annetuse 19 inimest ja MinuEesti fond. Kokku laekus annetusi 12630 krooni ehk uues vääringus 807,20 eurot. Kuigi summa oli väiksem kui 2009.aastal, teeb head meelt see, et annetajaid oli rohkem. Iga kogukonna liige võiks mõelda pisikesele annetusele, sest üheskoos on jõud suurem!

Eelmisel aastal toetati nelja projekti: rukkilõikustalgute korraldamine Jürimardi talumuuseumis, Regilaul uues kuues 2010, Kurla ja Meossaare külade vanade fotode kogumine ja avaldamine veebis ning A.W.Hupeli mälestustahvli paigaldamine. Viimane sai teoks alles hiljuti.

Järvamaa Pärandi Sihtkapital on loodud toetamaks meie ajaloo- ja kultuuripärandit, selle hoidmist ja edasikandmist.

Sellel eesmärgil kuulutab SA Järvamaa Kogukonnafond välja stipendiumitaotluste vastuvõtu.

Taotlusi suurusega 60-201 eurot võetakse vastu 21.märtsini k.a. meiliaadressil: **ekspert@kogukonnafond.ee**.

Stipendiumi statuut ja taotlusvorm on leitav kodulehel **www.kogukonnafond.ee**.

Igaühe annetus, ka õige pisike, on oodatud SA Järvamaa Kogukonnafondi a/a 221047634001.
See annab võimaluse ka järgmisel aastal toetada häid ettevõtmisi.

Õnneks ei pea alati olema põhjust, see võib olla ka elustiil.

Küsib Alo Aasma
Vastab Arto Saar

Järva-Jaani vallavanema Arto Saare (28) kohta öeldakse „mees kui orkester“, ise hindab ta endal olema pigem Hunt Kriimsilma üheksa ametit – lisaks kogukondliku tegevuse edendamisele ja vallajuhtimisele jõuab ta tegeleda nii kultuurikui spordipõllul. KoosOlek käis temaga juttu puhumas.

Järva-Jaani paistab teiste maakonna omavalitsuste seas silma kuidagi erakordselt tugeva ja aktiivse kogukonna poolest, vähemalt kõrvalseisjale. Teil on muuseumid, maailmameistrid, kirev spordielu, käib ülivilgas kultuurielu, laul, tants, harrastusteater, lumelinnad jne. Isegi Grossi pood on teil ning beebidega emad ja isad, kes käivad väljaspool vallapiire esinemas. Mis on selle saladus ja kas te ise ka seda tähele panete?
Eks kõrvaltvaatajatel ongi seda parem näha. Olles ise koguaeg selle elu sees, siis tihtipeale tunduvad asjad loomulikud. Mingit saladust või valemit on raske välja tuua. Arvan, et sellistest kohtades on paljude asjade taga konkreetsed inimesed ning tänu neile aktiivsetele inimestele tulevad ka teised järgi ning sünnivadki toredad ettevõtmised.

Kas Järva-Jaanis käib see vilgas masinavärk pigem vallavõimu pikaajalise hea töö tulemusena, või on järvajaanikad ennekõike pigem „võtame ette ja teeme ära“ tüüpi?
Ma ei üle- ega alatähtsustaks vallavõimu osa kogu selles protsessis. Loomulikult on oluline, et vald kultuuri ja sporti toetaks ning seda Järva-Jaani vald on ka vastavalt võimalustele alati teinud, kuid ilma nende „võtame ette ja teeme ära“ inimesteta poleks edu. Vallavanemana võiks muidugi öelda, et loomulikult toimub kõik tänu vallale, kuid tegelikult see päris nii ei ole. Katsume pigem toetada initsiatiivikaid inimesi ja koostööd teha erinevate huvigruppide vahel.

Kas kogukond on Järva-Jaanis alati nõnda tugev ja ühtne olnud või on see viimase aja ilming?
Sellele on raske vastata. Ei tea kas alati, kuid sporti ja kultuuri on siin aastaid edukalt tehtud. Kogukonna tugevust ei oska ise hinnata. Selleks oleks vaja ilmselt veel mõnikümmend aastat elukogemust. Eks ka meil osades eluvaldkondades seda päris ühtset rusikat veel pole, kuid püüdleme sinna poole.

Oled ka ise Järva-Jaanis heas mõttes tehtud mees, tuntud juba aastaid ja väga mitmel rindel. On vallas inimesi, kes sind veel ei tea ka? Kui paljusid vallakodanikke ise nägupidi tead?
Ilmselt neid, kes mind ei teaks, väga palju olla ei tohiks. Ma loodan vähemalt. Ise nägupidi ma arvan, et ehk pooli tean, kuid võib-olla on see ka liialdatud. Tahaks loomulikult rohkem teada ja tunda.

Mis Järva-Jaani elukeskkonnana eriliseks teeb? Kas teie valda ei kummita, et noored lahkuvad peale gümnaasiumi lõppu ning enam tagasi ei tule?
Sellele küsimusele on hää meel vastata. Kui eelmisel aastal küsiti abiturentidelt (http://www.jt.ee/?id=280422), et mis neist saab, siis enamus soovivad tagasi tulla ning eks ses osas tulebki meil tööd teha, et neil oleks koht kuhu tulla. Kaardistada ning suurendada elamufondi, sest kui koduloomise võimalust pole, siis vaevalt motiveerib noort

tagasi tulema teadmine, et elab ema-isa juures edasi.
Elukeskkonna erilisuse moodustavad minu meelest loodus, kultuur ja inimesed ning kui lisaks on olemas töökoht, turvalisus ja stabiilsus, siis kõik ülejäänud on juba boonuseks.

Mis Järva-Jaanile üldse muret teeb?
Eks mured ole teiste valdadega sarnased, sest paljud asjad ei sõltu meist. Kohaliku omavalitsuse seisukohast teeb muret eelarve pingelisus. Palju on räägitud teederaha vähesusest ja see on üks tõsine murekoht. Tulumaksu laekumine on küll natuke näidanud paranemise märke, kuid siiski on vallas üle 50 töötu ning nende elu on kahtlemata keeruline. Eks kui riigikogu valimised läbi saavad, siis ole näha kas värsket õhku tuleb juurde või ei. Aga kui vaadata laiemas plaanis tavakodaniku pilgu läbi, siis arvan, et siin elav inimene võib rahul olla. Teenused ja haridus on kättesaadavad, üritusi toimub.
Mure see küll pole, kuid ettevõtlikust võiks rohkem olla, kuid ilmselt see on kõikjal nii ja sellel kauem ei peatuks.

Kui mitmel rindel ise tegev oled? Kas ööpäev kipub vahel ka 25 tunniseks venima?
Mingil hetkel isegi loendasin neid ja avastasin, et justkui hunt-kriimsilm oleks. Peale vallavanema ameti olen ka Järvamaa Arenduseskuse ning Kesk-Eest Noorsootöö Keskuse nõukogu, Järva Arengu Partnerite juhatuse ning Järvamaa spordinõukogu liige. Need on siis tööalaselt.
Kui ma aga vallavanem poleks, siis ikkagi ma tantsiksin tantsutrupis Jürid-Marid, teeksin punk-rock bändi Pervertum Debile ja korraldaks igaaastast „Järva-Jaani Kevadrocki“, mängiks ja juhendaks Järva-Jaani jalgpallimeeskonda, osaleksin mälumängu-võistlustel, harrastaks korvpalli, võrkpalli, lumelauasõitu, looksin Järva-Jaani kogukonnakeskust ning loomulikult peab mul selle kõige kõrval olema aega ka pere jaoks. Niiet tõepoolest vahel jääb ka 25 tunnist puudu, kuid siiani saaks nagu hakkama.

Kas see omamoodi ime, mis mullustel valimistel korda saatsid, kui kogusid 269 häält, ehk kõikidest antud häältes 32,8%, ja mis sinust vaat et Järva-Jaani kroonimata kuninga tegid, on ka selle vili, et oled alati aktiivne olnud ja kõikjal kaasa löönud?
Usun, et mu aktiivsus mingil määral rolli on mänginud, kuid ega ma kõikjale ka ikka pole jõudnud. Teisest küljest vaada-tes, siis tegelikult on mulle pandud suured lootused-ootused. Loomulikult annan endast parima, et neid õigustada ja valla elu aktiivselt edendada.

Eristud väga selgelt ka nö. tüüpilistest vallavanematest, oled noor, lopsaka soenguga, vahetu suhtumise ja otsese ütlemisega. Kas püüad taotluslikult erineda ja väikestviisi protestida valitseva poliitilise retoorika ja poliitikute rollimudeli vastu?
Ma olin selline ju ka enne vallavanemaks saamist. Kui sain vallavanemaks, siis küsiti ka, et kas nüüd ajad soengu maha ja hakkad „siledaks“ meheks, kuid minu põhimõte on selline, et mina jään endaks ning kui mind sellisena on valitud, siis seda enam pole põhjust enda minaga vastuollu minna. Kui see paistab väikse protestina, siis ehk seda vaja ongi, kuid taotluslik see pole.

Kas sind teised väljakutsed Järva-Jaanist ja Järvamaalt ära pole tahtnud meelitada? Tallinnas liigub rohkem inimesi, võimalusi ja raha?
Tallinn mulle ei istu kuidagi. Iga kord kui sinna satun, siis muutun rahutuks. Närviline õhkkond on sisse kodeeritud. Kui mõelda üldse kuhugi minemise peale, siis võiks see olla Pärnu, sest olen seal koolis käind ja mitmed sõbrad jäid peale kooli sinna, kuid hetkel välistan ka selle. Järva-Jaani on minu meelest parim koht elamiseks ja tean täitsa mitut inimest, kes sellega nõus on. Järva-Jaanis elades ma ei tunne mitte millestki puudust. Kõik on olemas või kuni poolteise tunni autosõidu kaugusel.
Tallinnas on rohkem inimesi, kuid Järva-Jaanis on palju rohkem inimesi, kes mulle olulised on. Raha osas ütlen, et mida rohkem sul seda on, seda rohkem teda puudu ka on.

Kellena ennast 10-15 aasta pärast näed? Mis Järvamaast selleks ajaks saanud on?
Usun, et mingil hetkel tuleb valik teha kas jätkata poliitika-maastikul või mitte. Kui on lõpuks olemas erakond, kellega tunnen ennast mugavalt ja mõtted ühtivad, siis võiks selle aja peale riigikogus olla küll. Kui aga mitte, siis võiks mingil hetkel ka suunduda era-ettevõtlusesse. Näiteks turismi valdkonda, sest siinkandis sellel on potentsiaali kõvasti. Kuid niikaua kui lubatakse vallavanem olla, siis teen seda tööd rõõmuga.
Järvamaa usun, et on selleks ajaks ka jalad nii alla saanud, et rahvast enam niipalju ära ei voori. Usun, et ettevõtlus on hoo sisse saanud ning pidev areng jätkub kõikidel aladel. Et kui enne võrreldi Eestit barankaga ning Järvamaa oli augu koht, siis tulevikus võiks olla Eesti domino küpsise moodi, kus keskosa on just see kõige parem.

On sul elus ka tõekspidamisi, mis sind aidanud on ja mida ehk ka teised kõrva taha võiksid panna või vähemalt peast läbi lasta?
Ühte tõekspidamist olen ikka ja jälle rääkinud. Õnnelikuks olemisel ei pea alati mingi põhjus olema. Õnnelikuks olemine peaks olema hoopis elustiil. Katsun ka ise seda järgida, sest vingumist ja virinat on kohati ikka liiga palju. Ja kui ise veel ka sellesse vingurõngasse satud, siis kellel sellest elu paremaks läheb.
Teine mõttetera pärineb kolledži ajast. Ürituste või mis iganes muude projektide/eesmärkide elluviimisel ei ole vaja alati järgida „Mõeldud tehtud“, vaid „Tehtud mõeldud“. Ehk tihtipeale mõeldakse liiga kaua ning kui tegemiseks läheb, siis on juba hilja.

Uudised ja teated:

PAIDE SRIK

Tallinna tn 11 Paide

Paide vanalinna majaomanike nõustamine, koolitused, praktilised õppepäevad
säästva renoveerimise ja restaureerimisalane kirjandus,
kogume ja pakume taaskasutuses vana ehitusmaterjali,
müüme Majatohtri kaupa.

Avatud:
esmaspäeval ja teisipäeval kell 10-14
telefon 5 81 81 261
e-post: paide@srik.ee, srik@weissenstein.ee

Säästvad Ehituslahendused

annab teada:
Meil on rõõm teatada, et alates veebruarikuu keskelt hakkavad meie koolituskompleksis (Tallinn, Lina 5) toimuma seminarid ja praktilised õpitoad. Nagu ikka, seda kõike erinevatel säästvatel teemadel – traditsiooniline puidutöö, savi- ja põhuehitus, taastuvenergeetika jpm.
Veebruar 2011
17. veebruar - seminar
Igamehe päiksekuivati puidu kuivatamiseks
18. veebruar - meistrikursus
Traditsiooniliste puutööriistade teritamine
19. veebruar - meistrikursus
Vahvärkkonstruktsioonid - jätkseotised
22. veebruar - seminar
Põhuehituse tehnikad ja kogemused
25.-26. veebruar/4.-5. märts -meistrikursus
Vahvärkkonstruktsioonid
Ülevaade märtsi ja aprilli koolitustest: Puitkatused; Savist ümar leivapizzaahi; Kergsavisein ja –plokk; Paberkrohvid; Tadelakt; Savist küttekolded; Käsitsi voolitav savimööbel; Cob saviehitustehnika; jpm.
Lisainfot: www.ehituslahendused.ee ja facebooki fännilehel ürituste all http://www.facebook.com/ehituslahendused
Meeldiva kohtumiseni! Kermo Jürmann +372 56 665 425, skype: kermo123

Ajalehte KoosOlek pannakse kokku vabatahtlike poolt. Ka sinu lugu, kiri või teade on siin teretulnud, saada see palun meiliaadressile ajaleht@ weissenstein.ee. KoosOlekut levitatakse tasuta. Kui soovid, et selle väljaandmine jätkuks, siis võid teha oma annetuse allpool, rohelises kastis märgitud pangakontole.

Elektroonilise muusika seminarid ning praktilised töötoad märtsis 2011 Paide kogukonnakeskuses (Tallinna 11)

5, 12, 19, 26 märtsil

**** elektroonilise muusika ajalugu ning erinevate stiilide põhjalik tutvustus ambiendist dubstepini ning neoklassikast hip-hop muusikani
**** muusika loomiseks vajalike instrumentide (raud ja tarkvara) tundma õppimine
**** dj-kursus
**** algteadmised kontsertite, klubiõhtute, festivalide korraldamisest ning palju-palju muud

Algus kõikidel päevadel kell 15:00
Info ja eelregisteerimine e-maili teel: info@kaidokirikmae.com

19. ja 26.veebruaril, kell 12

toimub Paide kogukonnakeskuses
(Tallinna tn 11) loeng:

"Oma kodu kujundamine-kuidas ja millest alustada?"

Lektor Kersti Soobik (sisekujunduskunstnik, disainer, konsultant)
Loengutel räägitakse ruumide värvi- ja valguslahendustest, mööblipaigutamisest jms.
Soovijatel on võimalik lahendada koduülesannet.
Eelregistreerimine kuni 10. veebruarini telefonil 5216861 või meiliaadressil katsik6@hot.ee (Katrin).
Kui soovid osaleda, siis palun registreeru kindlasti, sest vähese huvi korral jääb loengusari ära.
Ühe loengukorra tasu on 7€
Kohtumiseni!

Alates veebruarist neljapäeviti kell 10.00 -11.30

Paide kogukonnakeskuses (Tallinna tn 11)

väikelaste loovusring 1- 4 aastastele, koos vanematega.

Loovusring arendab laste koordinatsiooni ja käelist tegevust.
Ühe korra tasu on 4€, kuumaks on 14€
Loovusringi juhendab Triin Metsalu
Eelregistreerimine telefonil 5216861 (Katrin)
Kohtumiseni!

MTÜ Käsitöö Katsikud

Tiraaž: 1000 eks. Leht on trükitud Kuma trükikojas.
Antakse välja: üks kord kuus.
Väljaandja: KoosOleku Toimetus (Kodanikuühiskonna Sihtkapitali toetusel läbi Järvamaa Vabatahtlike Keskuse ja Paide SRIKi)
Toimetajad:
Heli Aade (heli@komitee.ee)
Alo Aasma (alo@paide.ee)
Rainer Eidemiller (rainer@weissenstein.ee)
Maiko Kesküla (maiko@jarvamv.ee)
Kontakttelefon: 58181261
E-post: ajaleht@weissenstein.ee

Toimetuse asukoht: Paide kogukonnakeskus (Tallinna tn 11, 72713 Paide)
KoosOleku väljaandmist saab toetada annetusega Säästva Renoveerimise Infokeskuse Paide Ühenduse pangakontole nr 221050527752 (Swedbank)

KoosOleku väljaandmist toetab: KÜSK Kodanikuühiskonna Sihtkapital